

blev fremsat. Det drejer sig, efter min Mening, kun om en Bekræftelse paa det, der var Forudsætningen i Sommer, da Loven blev vedtaget i Rigsdagen, og jeg skal med disse Ord paa det bedste anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Birch: Mit Partis sædvanlige Ordfører i Toldsager er forhindret i at være til Stede i Dag, og jeg skal da paa hans Vegne gøre nogle ganske faa Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag.

Forslaget betyder kort udtrykt dette, at man vil en Reduktion af de høje Toldsatser paa en Række Luksusartikler, der blev foreslaaet og gennemført af den tidligere Regering. Det vil da være paa sin Plads at minde om, at disse høje Satser ingenlunde blev foreslaaet af Lyst til at genere Befolkningen med høje Toldskatter. De blev foreslaaet udelukkende i Betragtning af, at det gjaldt om at hemme Indførselen her til Landet af Artikler, der maatte anses for overflødige. Et vigtigt Spørgsmaal i denne Sag bliver det derfor, om de Grønsager, om hvilke Talen er her, kan kaldes overflødige Artikler for det almindelige Forbrug her i Landet. Jeg skal her kun udtrykke en saadan subjektiv Opfattelse som den, om hvilken en Minister talte for lidt siden, og sige, at jeg personlig har den Opfattelse, at naar en Person her i Landet ikke blot udenfor den egentlige Sæson vil spise Grønsager, men oven i Købet vil have udenlandske Grønsager udenfor Sæsonen, saa fremsætter han ikke et Hvermandskrav, men viser en Slikmundethed, som han virkelig maa kunne finde sig i at se hemmet, naar Talen er om at mindske Indførselen til Landet af overflødige Varer. Det er min rent personlige Opfattelse, jeg her fremsætter, men jeg tror dog at turde gaa ud fra, at mit Parti deler den. Vi er tillige noget ængstelige ved at se, at den højtærede Minister her paa ny giver Afkald paa Penge, der hidtil er flydt ind i Statskassen. I Foraaret var det, saa vidt jeg husker, 5 Millioner, der faldt bort med den saakaldte Svesketold, og nu ryger der igen 150 000 Kr. Det forekommer mit Parti, at det er et Skridt i den urigtige Retning, men vi maa jo haabe, at den højtærede Minister har en Tanke — en gennemførlig Tanke om, hvor Pengene fremtidig skal komme fra. Naar jeg skal antyde, hvor vi vil gaa hen i denne Sag, bør jeg nævne, at for os er det, der ved første Behandling i Folketin-

get blev udtalt af mit Partis Ordfører, i høj Grad medbestemmende. Han sagde: „Den egentlige Forhandling om dette Lovforslag blev ført ved Behandlingen af Forslaget om den midlertidige Toldlov i Sommer. Jeg skal indskrænke mig til at sige, at jeg betragter i Virkeligheden Afgørelsen som truffet dér, idet det viste sig, at de to Partier, der repræsenterer Flertallet i denne Sal, ikke vilde fremme dette Lovforslag, medmindre der skaffedes Sikkerhed for, at i Løbet af nogle Maaneder i hvert Fald alle Grønsagskonserver, Bønner, Karotter og andre Gulerødder, Spinater, Ærter — omtrent en lignende Affattelse — blev undtaget fra Loven.“ Vor Ordfører har altsaa dér regnet Vedtagelsen af det Forslag, der nu foreligger, som en Forudsætning for, at vi kan bevare en Del af de Luksus-skatter, om hvilke jeg før talte, en Del, der, saa vidt jeg husker, endnu vil indbringe Staten ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig. Heller ikke Venstre her i Tinget tør give Afkald paa dette Beløb. Allerede af den Grund er vi derfor rede til at stemme for det foreliggende Lovforslag, som jeg her ved paa mit Partis Vegne anbefaler til Vedtagelse i dette høje Ting.

Henrik Nielsen: Der vil jo altid kunne diskuteres om, hvor Luksus begynder, og hvor den holder op. Hvis man ønskede det Spørgsmaal uddybet, kunde der fremdrages adskillige Ting, som Mennesker bruger, og en livlig Diskussion kunde føres. Jeg vil tillade mig at sige i al Almindelighed, at Grønsagskonserver vistnok maa betragtes som en god, sund og nærende Spise og ikke uden særlig Grund bør beskattes højere end højest nødvendigt. Dette lille Lovforslag kommer jo ikke bag paa ærede Medlemmer, men er en naturlig Følge af den Forhandling, vi førte i Sommer angaaende Luksustolden, ved hvilken et Flertal i Folketinget, ikke alene de to Partier, som i særlig Grad var interesserede i at gennemføre dette, men ogsaa adskillige andre og ikke mindst ude i den almindelige Befolkning mange Mennesker mente, at den Slags Ting, som der her er Tale om at fritage, er noget, der bør være den lettest mulige Adgang til for de flest mulige Mennesker, uden at man derfor kan sige, at de svælger i Luksus. Da dette sikkert er den almindelige Mening, og da man var forberedt paa, at dette Lovforslag maatte komme som en naturlig Konsekvens af Behandlingen af det i Sommer vedtagne Lovforslag, skal